

บันทึก

เรื่อง ปัญหาการตีความตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบล
ห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๗
(พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฯ จะมีผลบังคับถึงที่ดินที่อยู่ในแนวเขต
ตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ แต่ไม่ปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง
อสังหาริมทรัพย์ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติด้วยหรือไม่)

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ อก ๐๘๐๑/๘๙๔ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๒๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่กิ่งอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๕^๑ เพื่อประโยชน์ในการสำรวจที่ดินที่ต้องเวนคืนเพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม และต่อมาได้มีพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๗^๒ เวนคืนที่ดินจำนวน ๖๓๖ แปลงเพื่อจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวเนื่องกับนิคมอุตสาหกรรม การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงได้ดำเนินการสำรวจและประเมินราคาอสังหาริมทรัพย์ในเขตพื้นที่ที่ถูกเวนคืนดังกล่าว เพื่อจ่ายเงินทดแทนแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอสังหาริมทรัพย์ และได้พบว่าที่ดินที่ตกสำรวจในเขตพื้นที่ที่ถูกเวนคืนดังกล่าวจำนวน ๗ แปลง เนื้อที่ ๒๔ ไร่ ๕๖ ตารางวา ซึ่งการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะเข้าใช้พื้นที่บริเวณดังกล่าวตามโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ฉบับดังกล่าวจะมีผลบังคับครอบคลุมถึงที่ดินที่ตกสำรวจในเขตพื้นที่ที่ถูกเวนคืนจำนวน ๗ แปลงนั้นหรือไม่ เพียงใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๔) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับคำชี้แจงของผู้แทนการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๗ ได้บัญญัติว่า "ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง

^๑ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๘๑ วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๒๕

^๒ราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๐๕ วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๒๗

^๓มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ภายในเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย” ซึ่งจะเห็นได้ว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเวนคืนดังกล่าวนี้บัญญัติแตกต่างจากมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่กิ่งอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๕ ซึ่งบัญญัติว่า “บริเวณที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่กิ่งอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้” ดังนั้น อสังหาริมทรัพย์ที่ต้องถูกเวนคืนโดยพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๗ นี้ จึงต้องเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่อยู่ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติและเป็นอสังหาริมทรัพย์ที่ได้ระบุรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายไว้ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติด้วย ฉะนั้น ที่ดินที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยแจ้งว่า ตกสำรวจจำนวน ๗ แปลง ซึ่งอยู่ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ แต่ไม่ปรากฏชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๗ จึงต้องถือว่าไม่ถูกเวนคืนโดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ดังนั้นพระราชบัญญัตินี้จึงไม่ครอบคลุมถึงที่ดินที่ตกสำรวจทั้ง ๗ แปลงนั้นด้วย หากการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะเข้าใช้ที่ดินที่ตกสำรวจทั้ง ๗ แปลงนั้นก็ควรทำความตกลงขอซื้อที่ดินดังกล่าวจากเจ้าของที่ดินเหล่านั้น แต่ถ้าไม่เป็นที่ตกลงกัน ก็ควรดำเนินการเพื่อให้มีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมแผนที่และบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยโป่ง และตำบลมาบตาพุด อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง พ.ศ.๒๕๒๗ โดยระบุชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ที่ดินทั้ง ๗ แปลงที่จะเวนคืนไว้ด้วย

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๒๘

“มาตรา ๕ บริเวณที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่กิ่งอำเภอบ้านฉาง อำเภอเมืองระยอง และอำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยองภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้